SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
XXIII. évfolyam/2. szám

Élet az Életben

Egy máramarosi település arról lett világviszonylatban is híres, hogy a temetője olyan, mint egy képregény: a sírok fejfái az elhunyt halálának egy-egy jelenetét ábrázolják. Az átlagosnál szélesebbre szabott fejfán, a színes kép alatt rímbe van szedve az illető élete is. Amint a látogató bepillantást kap az ott nyugvó életébe, akaratlanul is összehasonlítást végez a maga életével. Maga Isten is felkínálja a lehetőséget, hogy összehasonlítsuk a magunk eddigi életét az általa felkínált Élettel. Ez pedig arra a felismerésre vezet, hogy már a mulandó földi életünkben lehetőségünk van "beleoltódni" Isten életébe. Ezt Jézus úgy fogalmazza meg, hogy "Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van." (Jn 6,56)

A nyár folyamán sok mindenre szeretnénk sort keríteni: utazni, látogatni, pihenni, stb. Indulás előtt gondoskodunk az otthoni növényeinkről, a házi kedvenceinkről. Az örök életünkről is gondoskodjunk! Teendőink rangsorolásában ne a maradék időnkből fordítsunk lelkünk ápolására, hisz lelkünk is megérdemel annyit, mint egy szobanövény vagy a házikedvencünk. A mindennapi szentmise, a rendszeres szentáldozás és szentgyónás segítenek, hogy egyensúlyban

legyen a külső- és a belső világunk, hogy megtaláljuk a harmóniát azzal, ami körül vesz, és ami bennünk van. Amikor a kinyilatkoztatásban "a hetedik nap megpihent" tanítást olvassuk, magunkra kell ismernünk: Isten megmutatja, hogy hogyan érdemes élni, hogy a pihenésre szánt idő is lehet szent idő. Merjünk elköteleződni Isten mellett, és helyet adni mindannak, amiről tudjuk, hogy a lelkünk javára válik.

Mindenkinek lelket megújító nyári napokat kívánok!

Tampu-Ababei József plébános

Pestszentlőrinci Főplébánia Passió 2019

A Szív-Hang újságban 2015 és 2016-ban is hosszasan beszámoltunk a Csíksomlyói passió lőrinci történetéről. Idén igen népes számban, minden zenei betéttel és minden részletében teljes szenvedéstörténetet több mint harminc hívő jelenítette meg nagypénteken. Tanúságtételeikből szeretnénk most megosztani egy párat.

Katica (Mária): Az idei passió próbáit nagyon vártam. Nem volt kívánságom, hogy milyen szerepet kérjek. Azt gondoltam, hogy majd csak kapok valamit, és az úgy lesz jó. Kihasználva a lehetőséget meg is nyertem Mária szerepét. Féltem tőle, nagyon. Tudtam, hogy a végén Máriának énekelnie kell a keresztnél és egy fikarcnyi vágyam sem volt ehhez. Jöttek a próbák, megkaptam a

Tartalom

Élet az életben 1
Pestszentlőrinci Főplébánia, Passió 2019 2
Házasparos lelkigyakorlat Máriabesnyőn 6
A2021 Apakör a plébánián 7
Édesanyák nagyböjti lelki délelőttje 9
Családfagyógyító szentmisék 11
Historia Domus 19. rész 12
Isten hűséges 13
Az Eucharisztikus Kongresszus Missziós Keresztje templomunkban 15
Plébániánk hírei, információ 16

szövegemet. Ahogy itthon olvasgattam és ízlelgettem a szerepemet, azon kaptam magam, hogy minden alkalommal folynak a könnyeim, amikor a fiamhoz beszélek. És belegondoltam anyaként, hogy milyen is lenne, ha keresztre feszítenék az én kis fiacskámat. A passióra való készülődés megmutatta nekem Mária szemszögéből a határtalan örömöt, és a mérhetetlen fájdalmas elvesztést. Potyogtak a könnyeim a próbákon és az előadáson is. Kemény lelkigyakorlat volt. Igazi felkészülés ebben a nagyböjti időszakban Jézus halálára és feltámadására várva. Ez a passióban lévő szereplés nélkül nem következett volna be így. Hálás szívvel gondolok vissza a készület idejére.

Gábor (Jézus): Én a passióra való készület alatt azt éltem meg, hogy Jézusnak milyen nehéz lehetett, hogy tudta, min fog keresztül menni és mégis azt mondta: Legyen meg a Te akaratod! Hiába volt benne félelem, több volt Benne az alázat. Én milyen messze vagyok ettől! Az előadás alatt pedig az éreztem, hogy Jézus megérti Pilátust, Pétert és Júdást is. Látja emberségüket, gyengeségüket és megbocsát nekik annak ellenére, hogy mit cselekszenek.

István (Kajafás): A katonák felszegezték Krisztust a keresztre. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy Gábor ott áll a fénycsóvában és a szögekbe kapaszkodva minden erejét összeszedve tartja a keresztet, hogy el ne dőljön. István (Kajafás) feszülten várja, hogy belépjen Karcsi (Annás) szövegét követően. Mindketten közelednek a kereszthez, de Karcsi nem szól. Schubert Feri (százados) rémülten kutat az emlékezetében: csak nem nekem kell még valamit mondanom? Aztán rájön, hogy nem, az ő szerepe már véget ért. István aggódik: jaj, mi lesz most, csönd van, pedig jönnie kellene a szövegnek. Gábor fárad, István látja ahogy a keze megremeg. Nem vár tovább, elmondja azt a mondatot, amit Annás után kellene. Szerencsére Karcsi (Annás) nem jön zavarba, átveszi a szót. "Jaj, milyen sokat vártunk, ráadásul elcsúsztunk és rossz sorrendben mondjuk... Tiszta ciki" – gondolja István, de azért Karcsival befejezik a jelenetet. Később, Istvánéknál: Veronika: – Apa, amikor Krisztus ott volt a fényben, az a csönd, az nagyon borzongatós volt. Eszter, az Anyuka: – Sőt, megrendítő. Többen mondták, hogy nagyon jó volt így kiemelni a keresztre feszítést. ... és akkor István csendesen azt gondolja: Milyen igaza van Túri Bandinak! Nem az a lényeg, mit játszunk mi, "amatőr színészek", hanem az, hogy mit "rendez" belőle a Szentlélek, mi az ami a nézők szívében kialakul. ... és persze megint jó volt szentáldozáshoz járulni a húsvéti szentmisén, összemosolyogva az ott lévő többi szereplővel, mert ott ér igazán véget a Passió...

Attila (Pilátus): Pilátus jelenete nem foglal el központi helyet a Passióban. Talán nem is ez

a legfontosabb. Mégis jelentős, hiszen itt válik jogilag is végérvényessé Jézus sorsa: itt mondják ki rá formálisan is a halálos ítéletet, útja innen már a vesztőhelyre visz. Nagy felelősség ezt a részt eljátszani: vissza kell adni, hogy Pilátust mennyire felkészületlenül érték az események, mennyire nem akarta halálra ítélni Jézust, ugyanakkor akaratgyengesége és jellemtelensége miatt mégis hogyan engedett a dühös közakaratnak. Évek óta játszom Pilátus szerepét, és valahogy ezzel a jelenettel mindig baj volt. Az első pár alkalommal mindig belesült valaki – vagy én, vagy Kaifás, vagy Annás, vagy a nép nem volt "elég" hangos – aztán egyszerre végre összeállt a jelenet, minden és mindenki a "helyén" volt. És akkor azt vettem észre, hogy az előadás napjára beteg leszek. Fizikailag. Még "játszásiból" sem könnyű halálra ítélni Jézust. Pedig valójában minden nap halálra ítéljük. Vagy egyszerűen csak félreállítjuk. Ugyanúgy, ahogy Pilátus tette, mintegy mellékesen.

Mariann (Krónikamondó): Amikor az idei passió próbái elkezdődtek, azt gondoltam, hogy sokadszorra már „rutinból" felolvasom a krónikamondó szövegét, és sokat nem is kell készülnöm az előadásra. De az Úrnak az volt a szándéka, hogy ráébredjek, csak akkor mesélhetek hitelesen a történtekről, ha annak minden rezdülését átélem, vagyis ott vagyok Jézushoz egészen közel, és Vele járom végig a passiót, Őt szemlélem ebben az eseményben. Így a próbák már nagyon jó alkalmat adtak a nagyböjti felkészüléshez. Láttam a többiek küszködését, szerepformálását, átélését és ez megrendített. Az előadáson mindezt olyan egységben éltem át az összes „szereplővel", hogy ez a mély feszültség, tragédia, de egyben hála, hogy itt lehettem, nagy zokogásban tört fel belőlem a hittanteremben. "Nagy álmélkodásnak, zokogásnak napja ma feltetszett, minden minden őt siratja."

Tibor (Péter): Péter története kapcsán átélhettem milyen gyengék és esendőek vagyunk mi emberek. Amíg csak szavakban kell erősnek lennünk, nagyon nagy legények vagyunk. De mikor többé-ke-vésbé fenyeget valamilyen veszély, könnyen visszakozót fújunk. Már többedszer

bújtam Péter bőrébe, de mindig mélyen megérint, ahogy Péter a passióban Krisztus be- illetve visszafogadó kegyelméért könyörög, miután háromszor megtagadta mesterét. Bármit is tettünk, ha van bennünk igény a bűnbánatra és Krisztushoz fordulunk, semmi sincs veszve.

Andor (Ádám): ...eddig ahhoz voltam szokva (nem ez volt az első passióm, itt a Főplébánián az első), hogy apró részletekig elmondták hogyan csináljam, a gesztust, a hangsúlyt, stb.; de ezt, hogy a lel-künkre, a személyes hitbeli ráhangolódásra biztátok, hogy mit adunk át élesben az előadáson, ez nagyon tetszett. Az ima, a lelki rész a próbák után is tudott adni. Emlékezetes nagypéntekem volt az idei, nemcsak mert először szerepeltem a passióban, hanem utána, egészen a nap végéig fejfájás gyötört. Túlságosan összpontosítottam, de lehetett a negatív szerepem miatt is. Amit utána jó volt letenni. Azon elmélkedtem az Ádám szerep kapcsán, hogy mennyire nem számított a magyarázkodás, Ádámé, hogy az asszony vitt bűnbe. Annyira eggyé gondolta, teremtette az Úr a férfit és a nőt, mint emberpárt, hogy csak együtt üdvözülhetnek, vagy űzethetnek ki. Ádám magyarázkodása, ahogy mi is sokszor magyarázkodunk az életben, mit sem számít az Úr előtt, ha nincs Mária igenje, az engedelmesség.

N.F.M.

Házaspáros lelkigyakorlat a szervezők szemszögéből

Máriabesnyő, 2019. április 5-7.

Idén április első hétvégéjén került sor a Plébánia szokásos nagyböjti házaspáros lelkigyakorlatára a megszokott helyen, Máriabesnyőn. Harmadszorra vettem részt az eseményen, először főszervezőként. (Abi atya tavalyi felkérését munkahelyi elfoglaltságaim, de elsősorban kishitűségem miatt korábban még visszamondtam, az idei eseményt azonban már tavaly elkezdtük szervezni.)

Bár a főszervező neve mindenütt elérhető volt, egy nagyszerű csapat szervezte a lelkigyakorlatot: Abi atya és Cicó, kedves feleségem mellett hatalmas segítséget kaptunk Zajkás Rozitól, valamint a Nagy-Ficza, illetve a Tóth házaspártól. És ne feledkezzünk meg csapatunk legerősebb és leghatalmasabb tagjáról: a szervezőmunka és a lelkigyakorlat alatt is végig éreztük Jézus Krisztus segítségét, kegyelmét.

A nagy napon sorra érkeztek a résztvevő házaspárok a felújított máriabesnyői lelkigyakorlatos házba. A "kemény mag" mellett (akik szinte minden lelkigyakorlaton részt vesznek) új résztvevőket is üdvözölhettünk, néhány pár egyenesen más plébániáról érkezett. Nagy öröm volt látni, hogy a résztvevők szinte az első pillanattól CSAPATKÉNT viselkedtek: nem voltak "új" és "régi" résztvevők, minden házaspár egyformán odavalónak és befogadottnak érezte magát. *Ez a csapatszellem* a lelkigyakorlat előrehaladtával csak erősödött, és vasárnap délután valóban az összetartozás jóleső érzésével indulhattunk haza.

Hálát adunk az Úrnak, hogy Bárány Béla atya elvállalta felkérésünket a lelkigyakorlat megtartására. Az első felkészülési megbeszéléstől fogva profin, nagy alázattal készült az eseményre, a lelkigyakorlatra kész előadásokkal és forgatókönyvvel érkezett. *Ennek ellenére szerényen ugyanúgy betartotta a programot, mint bármelyik másik résztvevő.* Előadásai – melyek a közös imádságról szóltak a házasságban – nemcsak hasznosak voltak, de élvezhetőek, humorosak is, és mindenkit lenyűgözött párját ritkító műveltségével, ahogy minden helyzetre kész volt teljes egészében idézni egy odavágó verset.

Mondanivalójának vezérfonala Szent Calcuttai Teréz anya gondolatai voltak: a belső csend világa – a csend gyümölcse az imádság – az imádság gyümölcse a hit – a hit gyümölcse a szeretet – a szeretet gyümölcse a békesség.

Mi pedig kihasználtuk, hogy Béla atya velünk van: az előadások mellett gyóntatott, misét tartott, illetve fórumot is rendeztünk, ahol bármilyen kérdést feltehettünk, de nem volt olyan, amire ne tudott volna kapásból, kimerítően válaszolni.

Hálát adunk az Úrnak a máriabesnyői lelkigyakorlatért, lelki épülésünkért! A szervezésben részt vettek: Abi atya, Áron Atya, Bárány Béla atya, Náfrádi Attila, Sipos Rita, Zajkás Rozi, Nagy Tibor és Ficza Mariann, Tóth Laci és Tünde. Köszönet illeti a Mátyássy és a Csorvási házaspárt tanúságtételeikért, Szabó Bandit és Esztergomi Zsoltot a zenei szolgálatért, Csorvási Timit, Oláh Katit és Siket Ritát a kórusért, Szili András atyát pedig hasznos ajándék ötletéért.

Náfrádi Attila

Egy közösség újra-alakulása: A2021 Apakör a plébánián

Számomra az apakör egyenlő a boldog férfi jelenléttel.

Amikor ezt el szerettem volna indítani jó pár évvel ezelőtt, akkor a Jóisten a szívemre helyezte, hogy bátran csináljam, fog segíteni. Korábban kishitűségemben tartottam attól, hogy az emberek mit fognak mondani, ezt ma már máshogy látom, mert ahogy teltek az évek, ismét megszólalt egy hang a szívemben, hogy Karesz, kezdjed el az Apakört megalapítani!

Jó volt hallgatni rá, mert pillanatok alatt összejöttünk kb. 16-an, Imi atya vezetésével.

Szent Péter székfoglaló ünnepén (2018. február 22-én) elfoglaltuk helyünket a plébánián.

Most már 28 fős a teljes létszám, amiből a kemény mag, 12-16 fő mindig jelen van.

Mindenki rendszeresen értesül az alkalmakról, így kevés a hiányzás, mert emailben és a csoport listán kap üzenetet.

A tavalyi alkalommal összeültünk focimeccs nézésre, tartottunk bográcsozást, és kiadós beszélgetések mellett jutott idő a lelki tartalomra is.

Fontos feladatnak tartom, hogy az apák-férfiak-fiak végre abba a szerepbe kerüljenek bele, ahol jól érezhetik magukat mint apa-férj-fiú, mert eközben megtanulják, hol az ő szerepük a körülöttük élőkkel kapcsolatban.

Persze egy igazi férfi csak akkor válhat a legjobbá, ha a társa támogatja az ö munkájában, amit a jó Isten rábízott.

Szeretni és szeretve lenni mindig tudni kell.

Az alkalmak minden hó 21-ikei napja körül csütörtökönként este 20:21-kor vannak.

Az Apakör A2021 néven fut közös döntés alapján.

Kirándulni is voltunk már együtt, és júniusban kerti ünnepég lesz, ahol jókat beszélgetünk és - Tóth Laci szavaival élve - megyünk "KÖNYVTÁRBA". (Ez a barátokkal alkohol tartalmú ital fogyasztásának fedőneve, világosít fel a szerző).

Lelki tartalom mindig van.

Forintos Károly

Az apakört a tavalyi évben hívta újra életre Emánuel atya és Forintos Karcsi. Mintegy 9 évvel ezelőtt volt az első „szárnypróbálgatás". A jó hangulatú együttlétek célja a minket, apákat foglalkoztató témák közös átelmélkedése (úgymint gyereknevelés, házasság, feltétel nélküli elfogadás, az apa szerepe a családban, stb.). Bár életkor és foglalkozás tekintetében sokfélék vagyunk, de családapaként az Úrba vetett hitből táplálkozunk, melynek megerősítésére külön alkalmakat is szentelünk - akár egy péntek esti szentségimádás keretében vagy legutóbb az április végi zarándoklattal Csobánkán. Az erről készült néhány fotóval is buzdítunk, várunk szeretettel minden családapát a következő alkalmunkra!

Horváth Gábor

>>> Apakör2021: szórakozásnak indult, komoly dolog lett belőle

Ezzel a mondattal a közösség programjának, témájának alakulására utalok, hogy az apakör kezdeti laza összejöveteleiből (pizzázás, filmnézés) komoly liturgikus programok (szolgálat szentmisén, apák megáldása, öröm útja zarándoklat) fejlődtek ki. Értsd jól, az előbbinek, vagyis a lazább, kötetlenebb találkozóknak is helye van a családos emberek életében, a hétköznapok szellemi- és idegi terhelését kicsit oldani. Ha a plébániához kötődő apák hiánypótló beszélgetéseinek adna csak teret, én akkor is járnék. A közvetlen kommunikációra nagyon nagy szükség van, és egyre inkább érték a digitális világban. De külön örülök, hogy az Apakör a liturgikus eseményeken is meg tud jelenni közösségként. A felsorolt témalehetőségek is mind érdekesek, szerintem nagy tartalék van a csoportban tematika terén. Mindehhez hozzátenném, hogy nincs apakör feleségek, édesanyák nélkül. Ki-ki hálás lehet az otthon maradt asszonyoknak, a "hátország" biztosításáért. Nekem személy szerint nagyon jókor jött ennek a körnek a megalakulása (Szent Péter apostol székfoglalóján), mert a családos közösségünkben azóta egy nehezebb, konfliktusokkal terhelt időszakot is átéltünk. Az Úr mintha e közösségen keresztül is a hónom alá nyúlna. Úgy érzem, könnyen meg tudok nyílni a megosztások során, mondom ezt a legfiatalabbként a közösségeben.

Király Andor

Édesanyák nagyböjti lelki délelőttje

Kedves Ágnes nővér!

Egy héttel a lelki-délelőtt után ezzel a levéllel is szeretnénk megköszönni Neked, hálánkat kifejezni, amiért vállaltad ennek a rövid, de nagyon tartalmas összejövetelnek a kigondolását, megszervezését és levezetését. Mindenki nagyon örült ennek a lehetőségnek és várja a folytatást.

Sok hálával és imádságos szeretettel:

a 2019. évi nagyböjti
Édesanyák lelki-délelőttje résztvevői

Édesanyák visszajelzései:

"Voltam már sok lelki gyakorlaton, de egyik helyen sem éreztem ilyen jól magam. Talán ez azért is lehet, mert itt ismerős közösségben voltam, remek vezetővel Ágnes nővér személyében. Valóban feltöltődtem lelkileg és sok-sok új gondolat született meg a fejemben.

Tudom, hogy az idő mindig kevés, és nem egyszerű megszervezni egy ilyen délelőttöt, ezért nagyon hálás vagyok nektek, hogy ott lehettem. Kicsit lehetett volna hosszabb a beszélgetős rész, s talán közben lefolytatni a gyónásokat is.

Kicsit lezáratlannak éreztem így a délelőttöt, végül szétszéledtünk mindannyian.

Összegezve: én nagyon szeretnék még hasonló lelkigyakorlatokon részt venni itt, helyben."

"Nagyon hálás vagyok, amiért vállaltad a lelki nap megtartását a sok teendőd mellett.

Összességében úgy éreztem, hogy tényleg az anyukákra szabott ez az alkalom.

Pont olyan hosszú volt, amennyit még a gyerekek is kibírnak. Délelőtt volt, amikor a gyerekek kevésbé nyűgösek. A hét közepén, amikor (szerencsés esetben a nagyobbak suliban, oviban) még nem kell a hétvégére készülni.

A téma is anyukáknak való, vagyis inkább a témához való hozzáállás, amely a mi szemszögünkből nézi a dolgokat. Szerintem jól volt eltalálva az előadás és a megbeszélés egyensúlya, az aktív-passzív rész is.

Nagyon köszönöm a lehetőséget, és ha lehetne még ilyen... Mondjuk kétszer egy évben: adventi és nagyböjti lelki délelőtt - az nagyon jó lenne. Amen "

"...én nagyon hálás vagyok ezért a délelőttért. Nekem sokat jelentett, hogy mások el tudnak fogadni és így is szeretni, ahogy vagyok. Nagyon nagy kincs, és ezen a délelőttön megerősödtem a saját magam elfogadásában is. Sok mondat ragadt meg bennem, a lelkemben (simán tudnék róla cikket írni a plébániai lapba :), azóta is bugyognak elő, mesélem a férjemnek, továbbgondoljuk, viszem az imába. A lehetőség maga, hogy valaki kívülről, szemrehányás nélkül, derűvel és szeretettel emlékeztet, a figyelmemet a megfelelő irányba állítja, mindig segítség és öröm."

"Csak pozitívat tudok mondani. Minden része nagyon jó volt. Először, hogy magamról mesélhettem kicsit és hallhattam a többiekről. Aztán a nehézségekkel kapcsolatos feladatok/matrica/előadás sokat adtak.

Amit én hazavittem: kommunikáció minden életszakaszban, még ha fáradtak vagyunk is; az anyai lemondás hatalmas kincset ér a mennyországban - ebből számomra az is érthetővé vált, hogy az apró nehézségekben is hordozhatom Jézussal a keresztet, tényleg nem kell nagy dolgokat tenni. Köszönöm ezt a délelőttöt! "

"Szuper volt a lelkigyakorlat! Köszönjük a szervezést, az erőfeszítést. Lehetne akár évente többször is, 2-3 havonta. Sajnos a lelki rész már rövid volt. Csak megkapartuk a jéghegy csúcsát. El tudnám még hallgatni sokáig."

"Először is nagyon szépen köszönöm ezt a lelki napot, nagyon jó ötlet volt, s nagyon tetszett."

"Nekem nagyon sokat adott ez a pár óra szerdán. Miközben sorstársakra leltem és megerősítést kaptam az anyai hivatásomban, Ágnes nővér a legfontosabbra emlékeztetett: az Úr szeret minket és osztozik velünk örömben és szenvedésben. Társunk akar lenni és minket is erre hív.

Nagyon tetszettek a példák és hogy – vezetéssel ugyan, de – a csoport alakíthatta a délelőttöt. Remélem, lesz lehetőség még ilyen délelőttre. Hálás köszönet!"

Családfagyógyító szentmisék 1. rész

A családfagyógyítás nem egy közismert fogalom még gyakorló katolikusok között sem, ezért a Szív-Hang hasábjain szívügyünknek tartjuk, hogy írjunk erről egy kicsit közelebbről. Külön öröm, hogy a mostani lapszámban tehetjük ezt meg, az édesanyák lelkigyakorlatát és a plébániai apakört bemutató cikkeink vonulatában.

A család egy olyan láncolat, amely elszakíthathatlan részünk születésünktől kezdve. Akár jó akár rossz körülmények közé érkezünk, kilépni nem lehet, és cselekedeteinkkel mi is részeivé válunk a nagy egésznek. A családfánkhoz tartoznak azok a személyek is, akikhez vérségi kapcsolat fűz minket, de közvetlenül (már) nincsenek köztünk (már meghaltak, külföldre költöztek, szellemileg sérültek, vagy meg nem születettek).

Nem számít, hogy távol élnek, vagy a mi meggyőződéseinkkel ellentétes életvitelt folytatnak – korábban elkövetett cselekedeteikkel hatással lehetnek ránk, súlyukkal, nehézségeikkel együtt (függőségben szenvednek, balesetet okoztak, gyilkosságot, öngyilkosságot követtek el, stb).

Ha picit szétnézünk a tágabb környezetünkben, rokonságunkban, nem nehéz olyat találni, akivel rendszerint rossz dolgok történnek, és akin bár próbálunk segíteni, mintha eleve elrendelt úton haladna, és mi csak tehetetlenül nézhetjük a vergődést, keserűséget, visszaeséseket.

Láthatunk példát arra is, amikor egy családban a semmiből jelenik meg egy korábban nem tapasztalt viselkedés, pl. egy addig tisztességes életet élő fiatalemberből egyszer csak bűnöző lesz, vagy előjön a családban egy azelőtt nem tapasztalt betegség. Ilyenkor szoktuk jellemzően azt mondani, hogy szegényt veri az Isten. Érdemes ezt jobban szemügyre vennünk, a Biblia által írtak nyomán is. „Az Atyák vétkét számon kérem a fiaktól… negyedíziglen." (Kiv, 34,6-7)

Ez elsőre egy büntető Isten képét vetítheti elénk, holott felelősségünket hangsúlyozza, hogy tetteinknek van következménye. Ezért van az, hogy az Egyház kiemelt fontosságot tulajdonít annak, hogy a csecsemőket mielőbb megkereszteljék, mert ezen a fontos szertartáson a Katolikus Egyház „a gonosz lélek megtöréséért" imádkozik. Bár a gyermeknek nincs személyes bűne még, de lelkükben ott van az áteredő bűn bélyege. („Lásd én vétekben születtem, már akkor bűnös voltam, mikor anyám fogant."(Zsolt 51,7) Ezért imádkozik az Egyház a szabadulásért a kereszteléskor, hogy ez a csatorna megszűnjön, és a gyermekben a „Szentlélek" lakozzon.

Hogy milyen imával, szertartással segíti az Egyház a családok bűn okozta megkötözöttségeiből való szabadulását, arról a következő lapszámban olvashatnak.

Forrás: Katona István: Családfagyógyítás katolikus módon, Marana Tha újság 2011/4. és 5. száma alapján, Marana Tha kiadó

Szerző: H-B.T.

Historia Domus 19. rész

1936

Ez év kezdete dr. Szemere Miklós által a katolikus parókia számára adományozott terület (templom-park alakítása céljából) illeték megfizetésének huzavonájával telt el, mely pereskedés aztán három évig is elhúzódott.

Március közepén dr. Nagy Amade bencés tanár konferencia beszédeket tarott a szülőknek, 19-én Szent József napján, az összes gyermeket ünnepélyesen felajánlották az Úr Jézus Szentséges Szívének. Ez annyira az édesanyák szívéhez szólt, hogy plébános atya elhatározta, megpróbálja minden évben megismételtetni.

Március végétől április elejéig szerte a városban, templomokban, telepeken, háromnapos lelkigyakorlatot tartottak neves szerzetes atyák vezetésével.

Ezzel párhuzamosan a katolikus kultúrházban nagyszabású irodalom, sajtó esteket indítottak.

Aztán májusban kétnapos zarándoklat volt a megyés Főpásztor vezetésével Mariazellbe.

Plébános úr régóta szeretett volna útjára indítani fiú-gimnáziumot, de egyelőre nem sikerült. Közben, Kemenes Illés főigazgató javaslatára egy leány-gimnázium beindítása vált lehetővé. Az egyház neve és főhatósága alá tartozott volna. A tervet viszont elgáncsolta dr. Szombatfalvy György referens azzal az indokkal, hogy az egyház által fenntartott intézményekben a tanulók nem kapják meg az általános nevelést!

Míg plébánosunk a leány-gimnázium ügyében járt el, eldőlt a fiú-gimnázium sorsa is! A Minisztérium megszüntette a Kecskeméti Katona intézetet kis létszámra hivatkozva. Ezt aztán sikerült Kemenes főigazgató támogatásával Pestszentlőrincre helyeztetni. Még ebben az évben megindult az I. és II. osztály, az I. párhuzamosan is.

Új lelkészt kapott plébánosunk, akire igen nagy szüksége volt már amúgy is a felszaporodott teendők miatt.

Az ünnepélyes megnyitón főigazgató úr nagy hatású beszédet mondott a vallási és nemzeti nevelés fontosságáról.

Szeptember 6-án nagy fénnyel és a hivatalos körök teljes létszámával ünnepelték meg Buda felszabadulásának 250. évét.

Szeptember 20-án pedig az Erzsébettelepi általános iskolához épített oltárfülkét áldotta meg plébánosunk.

Októberben belépett 60. életévébe, amelyet bankett keretében a kultúrházban ünnepeltek meg.

Beköszöntött az 1937. év

Megkezdődött az 1938-ra tervezett 34. Eucharisztikus Világkongresszus előkészítése, melynek rendezéséhez a pápa Őszentsége (XI. Pius) szívesen adta beleegyezését Magyarország számára annál is inkább, mivel ez egybeesett Szent István királyunk halálának 900. évfordulójával. A Püspöki Kar szentévet hirdetett meg ez alkalomra, ennek megünnepléséhez szerte az országban bizottságok alakultak, a mienk március 25-én jött létre.

Március 10-én Budapestről Rómába indult a Váci Egyházmegyei zarándoklat, amelyen plébánosunk is részt vett testvéreivel. Firenzében volt az első állomás, amelyet emlékezetessé tett a légi riadóra való előkészület, sötétbe borítva az egész várost. Rómában négy napig volt a magyar csoport elszállásolva a Vatikán területén

lévő Szent Mária és Magdolna zárdában. Sajnos a pápa Őszentsége betegsége miatt nem fogadhatta őket, de mikor tudomást szerzett hollétükről, vatikáni pincéjéből mindennap délben és este háromnegyed liter bort küldött fejenként számukra; „Hadd érezzék jól magukat az én kedves magyarjaim!”. Őszintén meghatódtak ezen a figyelmességen.

A pápai áldást hazatértekor közvetítette híveinek az atya.

Áprilisban újból megtartották a gyermekfelajánlást az Úr Jézus Szentséges Szívének. Ez az ünnep még a ridegebb szívű felnőtteket is mélyen megérintette... Sokat tudtak vonzani a templomba azok közül is, akiket eddig még sohasem láttak.

A következő Szív-Hang számban innen folytatjuk....

Sz.M.

Isten hűséges

Iancio Laura vagyok, három éve költöztünk Magyarországra, Erdélyből, Csíkszeredából.

Férjem az építőiparban dolgozott Magyarországon, majd később az akkor egyéves kisfiammal követtük férjemet, és mi is átköltöztünk, igent mondva az Úr elhívására és ígéretére, amely így hangzott: „Új eget és új földet adok számotokra, építsétek az én Országomat.”

Bennem mindig is élt a vágy, hogy szolgálni szeretném az Urat, viszont a kiköltözésünk utáni két évet, mondhatom, lelki szárazságban éltem meg. Ugyanis a környéken, ahol laktunk, sajnos nem volt krisztusi közösség, imacsoport.

De Isten kegyelme megtartott és erőt adott azokon a testvéreken keresztül, akikre egy internetes imacsoportban találtam rá, és mindaz által, amit az évek során a szívembe ültetett az erdélyi karizmatikus közösség által.

Számtalan betegségből gyógyított Jézus Krisztus, még meddőségből is, annak ellenére, hogy orvosilag semmi esélyem nem volt a gyermekáldásra. Isten újból megmutatta az Ő csodatevő hatalmát és szeretetét, és megajándékozott egy csodálatos kisfiúval, aki Isten dicsőségére keresztény értékrendű neveltetésben részesülhet, még az óvodában is.

Fél évvel ezelőtt közelebb költöztünk Budapesthez. Éreztem és tudtam, hogy valamiért Isten erre a helyre hív, de még nem láttam semmi utat a lelki szolgálat irányába.

A környéket még nem ismerve, költözésünk kezdetén egy délután azon szomorkodtam, gondolkodtam, hogy vajon mit akarhat Isten? Mi a terve? És rögtön szólt is egy kedves testvér által, aki értesített, hogy az otthonunkhoz közel van az Árpádházi Szent Erzsébet templom, sőt mi több, fél óra múlva szentmise is lesz. Konkrétan éreztem, hogy Isten most nyit utat számomra a szolgálatban!

Hatalmas örömmel, dicsőítve, énekelve rohantunk kisfiammal a templomba. A szentmise végén Áron atya sugárzó szeretettel köszöntött, s én rögtön el is mondtam neki, hogy közösséget keresek, ahol szolgálhatok, ahol építhetem Isten országát.

Áron atya azt válaszolta, hogy hamarosan kezdetét veszi a Szentlélek szeminárium, amelyre jelentkeztem is, és minden egyes alkalmat örömmel és hálával éltem meg.

Néha nem volt könnyű megharcolni, hogy részt vehessek az alkalmakon, ugyanis kisfiamat is magammal kellett vinnem, de Jézus erőt adott, megáldotta az én akarati döntésemet, hogy vele és Érte merjek vállalni minden küzdelmet.

Az Élet a Lélekben szemináriumon elhangzott elmélkedéseket egy számomra példa értékű ember tartotta, Kunszabó Zoltán, akit ugyancsak ajándéknak tekintettem a szemináriumon.

Elvárások nélkül vettem részt a szemináriumon, semmit nem kérve Istentől, csak örültem, hogy ott lehettem, az Úr közelségében. Semmit nem kértem, és mégis oly sokat adott! Mennyei Atyánk újból elárasztott az Ő végtelen szeretetével: vigasztalt, gyógyított, megerősítette ígéretét és elhívását, bátorított, hogy indítsunk egy karizmatikus imacsoportot, amely kezdetét is vette az Erzsébet telepi közösségi házban, amelyet József atya jóvoltából használhatunk.

Hálás vagyok Istennek, hogy elhívott és részt vehettem a szemináriumon, amely számomra egy mennyei lakoma volt! Gyengeségeim és gyarlóságaim ellenére Jézus Krisztus feltétel nélkül szeret, és az Ő szeretete erőt ad es vezet.

Hálát adok a gyengeségeimért is, örömmel tekintem, hisz tudom, ezt is Isten engedi meg, és Ő jól tudja, mit miért enged meg. Nekem elég az Ő kegyelme! Tudom, mikor gyenge vagyok, valójában akkor vagyok a legerősebb.

„Elég neked az én kegyelmem, mert az erő a gyöngeségben lesz teljessé. Legszívesebben tehát, gyöngeségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem, amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” 2Kor 12,9-10

Bátorítok es buzdítok mindenkit, hogy ne maradjon meg egyedül, keressen, és csatlakozzon egy keresztény közösséghez, amelynek hatalmas megtartó ereje van Jézus Krisztus által! Nyissuk meg a szívünket és engedjük, hogy egészen közel jöhessen hozzánk a mi szerető Mennyei Atyánk!

Minden hála es dicsőség az Istené, enyém az öröm azért, hogy elhívott és építhetem az Ő országát.

Köszönöm a Szentháromság Úristennek végtelen szeretetét, amellyel átölelve vezet nap mint nap.

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak es a Szentlélek Istennek, miképpen kezdetben most és mindörökkön örökké! Ámen.

Iancio Laura

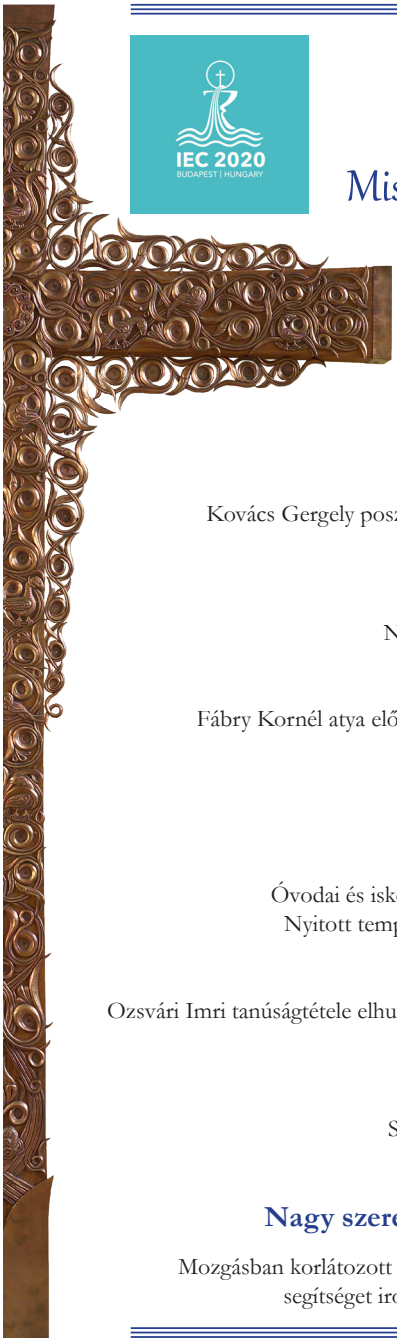

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Missziós Keresztje templomunkban

2019. június 14-17.

JÚNIUS 14. PÉNTEK

Csendes óra	17:00-18:00
Szentmise, a Missziós Kereszt fogadása	18:00-19:00
Kovács Gergely posztulátor előadása: Egy darab a lelkü(n)kből	19:00-20:00
Csendes óra / Szentségimádás	20:00-21:00

JÚNIUS 15. SZOMBAT

Nyitott templom / imacsoportok szolgálata	9:00-17:00
Csendes óra	17:00-18:00
Szentmise Fábry Kornél atyával	18:00-19:00
Fábry Kornél atya előadása: KiNEK? MiNEK? MindenkiNEK!	19:00-20:00
Csendes óra / Szentségimádás	20:00-21:00
Virrasztás	21:00 órától

JÚNIUS 16. VASÁRNAP

Szentmise	7:00; 9:00
Óvodai és iskolai alkotások és gondolatok megjelenítése	10:00-11:00
Nyitott templom / espereskerületi testvérek látogatása	11:00-17:00
Kereszthódolat	17:00-18:00
Szentmise	18:00-19:00
Ozsvári Imri tanúságtétele elhunyt férjéről, a Missziós Kereszt alkotójáról	19:00-19:30
Csendes óra / Szentségimádás	9:30-20:30

JÚNIUS 17. HÉTFŐ

Szentmise, a Missziós Kereszt búcsúztatása	7:30-8:30
Csendes óra	8:30-9:30

Nagy szeretettel várjuk a kedves Testvéreket!

Mozgásban korlátozott Testvérek a Pestszentlőrinci Főplébánián igényelhetnek segítséget irodai nyitvatartási időben. Telefon: 290-3036.

Alapítványi Hírek

A Krisztus és Mária Segítsége Alapítvány eredményesen zárta a 2018-as gazdasági évet. Folyamatosan, havi rendszerességgel 9-10 rászoruló családot tudtunk támogatni, ezenkívül egy-egy hirtelen szükséghelyzet megoldásában is részt tudtunk venni. A teljes 2018-as évben kis híján 3 és fél millió Ft támogatást adhattunk a közösség segítségével. Továbbra is bízunk a plébániai közösségünkhöz tartozók nagylelkűségében, hogy a támogatási programunkat még sokáig fenntarthassuk.

Adományaikat az alábbi számlára várjuk:

OTP Bank: 11718000-20032795
Közlemény: Rászorulók

Erzsébettelep	Vasárnap 16:30
Kápolnák Szt. Lőrinc Szt. József	Vasárnap: 7:30 9:00
Gyóntatás mise előtt	

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu
számlaszám: OTP Bank 11718000-20010063

Nyári miserend és irodai szolgálat 2019

Nyári miserend*:

Hétfő:	7:30	-
Kedd:	-	18:00
Szerda:	7:30	-
Csütörtök:	-	18:00
Péntek:	7:30	-
Szombat:	-	18:00
Vasárnap:	7:00, 9:00	18:00

* Pünkösd vasárnaptól augusztus végéig

Nyári irodai szolgálat:**

Hétfő, szerda, péntek:	9:00 - 12:00
Kedd, csütörtök:	15:00 - 18:00

** Július 1-től augusztus végéig

Nyári gyóntatási rend:

Előre egyeztetve, vagy:		
Hétfő, szerda és péntek:	7:00	-
Kedd és csütörtök:	-	17:30

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Tampu-Ababei József plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Hős-Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Nagyné Ficza Mariann, Szilárdi Ferencné
Következő lapzárta: 2019. augusztus 4.